Kalpošana cietumā (pravietisks sapnis)

Autors Normunds Ozoliņš
Trešdiena, 30 marts 2016 14:51

2016.gada 18.martā

Sapnī es atrados cietumā.Es nebiju tur kā kalpotājs,bet kā viens no cietumniekiem.Kristieši mani bija ielikuši cietumā,jo nebiju tīkams kādām autoritātēm.Cietumā bija jācīnās par izdzīvošanu.Tas bija līdzīgi, kā izdzīvot atrodoties starp lauvām vai čūskām.

Interesanti,ka vienīgais veids,kā es saglabāju cietumā savu neaizskaramību,bija aktīva sludināšana.Tā nebija arī parasta sludināšana,bet tāda,kur es sakopoju visus savus spēkus,lai atrastos tieši tajā Svaidījuma vilnī,ko no Dieva esmu saņēmis.Tikko es mēģināju kaut kā izpatikt vai pielāgoties zekiem,es sāku zaudēt un sajutu briesmas.Tikmēr,kamēr es maksimāli turējos uz Svaidījuma viļņa,man bija vara pār zekiem un visi mani klausīja.Cīņa nebija pret dēmoniem vai zekiem,bet cīņa bija par to,lai es runātu no Svaidījuma.Tā bija tā cīņa,kas prasīja manu piepūli.

Tālāk es redzēju,ka zeki nav viss kaut kādi ļauni bezdievji,bet gan kristieši,ar kuriem esam kopā vienā cietumā."Kā tas var būt,ka man jācīnās par savu izdzīvošanu savu brāļu vidū ?",es pie sevis nodomāju.Sapņa beigas.

Skaidrojums.

Es tiešām zinu, ko nozīmē cīnīties par izdzīvošanu brāļu vidū,reliģijas cietumā.Ja arī tev ir tā pati cīņa,tad pastāvēt tu varēsi,nevis pielāgojoties brāļiem,bet maksimāli paliekot tajā,ko Dievs tev ir devis.